

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

08 אוגוסט 2020

בפני: כב' השופטת הדס גולדקורן

1

תובע

פלוני

נגד

נתבעת

פלונית

ע"י ב"כ עוה"ד דורון שיבר

2

3

פסק דין

4

5 בפניי תביעה למתן פסק דין הצהרתי, הקובע כי התובע הוא בעל מחצית מהזכויות והנכסים השייכים
6 לנתבעת, מכוח היותם "ידועים בציבור".

7

8

תמצית טענות התובע:

9 1. הצדדים בני זוג ידועים בציבור החל משנת 1994 ומתגוררים יחד החל משנת 1996. הם ניהלו
10 עסק משותף הנקרא "....." ובנוסף לכך עבד התובע כקבלן עבודות חשמל ב".....". הנתבעת
11 ניהלה את מועדון הצלילה, את חשבון הבנק, הייתה בקשר טלפוני עם קבלנים ולקוחות
12 והוציאה חשבוניות.

13

14 2. חשבון הבנק של הנתבעת שימש כחשבונם המשותף של הצדדים, כאשר כל הכספים שקיבלו
15 הופקדו בחשבון המשותף. מהכספים שהפקיד התובע בחשבון, שילמו הצדדים את כל
16 ההוצאות המשותפות, כלכלה, טלפונים, ביטוחים וכו'.

17

18 3. הצדדים רכשו דירה ב..... מכספיהם המשותפים, שתשמש אותם למגורים וכתובת העסק
19 שלהם.

20

21 4. לאחר שסירב לחתום על הסכם ממון המקפח את זכויותיו, החליטה הנתבעת לסיים את
22 הקשר בין הצדדים.

23

24 5. משהצדדים הינם ידועים בציבור, יש להורות כי הוא בעל זכויות בכל הנכסים והזכויות של
25 הנתבעת.

26

27

תמצית טענות הנתבעת:

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

08 אוגוסט 2020

בפני: כב' השופטת הדס גולדקורן

1. התובע לא צירף לכתב תביעתו ולו ראייה אחת המוכיחה כי הצדדים היו ידועים
בציבור. בין הצדדים התקיים קשר חברי בלבד, בעקבות תחביבם המשותף, צלילה.
הנתבעת הינה גרושה ואילו התובע הינו נשוי ואב ל-5 ילדים, המתגורר ב.... וחי יחד עם
אשתו.
התובע ניצל את טוב ליבה וגרם לה להאמין כי הוא זקוק לסיוע לאור מצבו הכלכלי
שהדרדר, בכך ניצל אותה, על מנת לקבל טובות הנאה של מימון כספי.
לצדדים מעולם לא היה חשבון בנק משותף. התובע מעולם לא חתם על מסמכי בנק של
הנתבעת ולא היה מיופה כוח בחשבונה.
2. התובע נשוי לאשה אחרת ומנהל עמה קשר נישואין מלא ולכן אינו יכול לקיים חיים עם
ידועה בציבור.
3. בבעלות התובע ורשום ברשויות המס על שמו בלבד. התובע אינו שולט בכתובה
בשפות העברית והאנגלית ולכן הנתבעת התנדבה לשמש כמנהלת אדמיניסטרטיבית
ומשווקת של העסק. כמו כן, מצבו הכלכלי לא אפשר לו העסקת עובד בשכר.
4. הכספים שהופקדו עבור התובע בחשבון הבנק של הנתבעת, נמסרו לידיה לכיסוי
הוצאותיו השונות והוצאות משפחתו, בעוד שהנתבעת נאלצה לקחת הלוואות.
5. היא רכשה דירה בגבעת אולגה מכספי התמורה שקיבלה בגין מכירת חלקה בירושת
אמה לאחותה. לתובע לא היה כל חלק בעסקה, הוא לא היה שותף במו"מ ולא חתם על
שום מסמך.
6. חרף היותו "מוגבל באמצעים", התובע הגדיל והרחיב את ביתו ב...., בנה שתי חנויות
וקומה נוספת לבנו. כל זאת ללא היתר בנייה ומכספי הנתבעת.

דיון והכרעה:

7. הסוגיה המרכזית העומדת להכרעה, הינה האם התקיימו בעניין שבפני התנאים
להגדרת הצדדים כ"ידועים בציבור".
8. מוסד ה"ידועים בציבור" נבחן על פי שני יסודות: חיי משפחה ומשק בית משותף.

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

08 אוגוסט 2020

בפני: כב' השופטת הדס גולדקורן

"ביטוי זה כולל שני יסודות: חיי אישות כבעל ואישה וניהול משק בית משותף. היסוד הראשון מורכב מחיים אינטימיים כמו בין בעל לאשתו המשותפת על אותו יחס של חיבה ואהבה, מסירות ונאמנות, המראה שהם קשרו את גורלם זה בזה. היסוד השני הוא ניהול משק בית משותף. לא סתם משק בית משותף מתוך צורך אישי, נוחות, כדאיות כספית או סידור ענייני, אלא כפועל יוצא טבעי מחיי המשפחה המשותפים, כנהוג וכמקובל בין בעל לאישה הדבקים זה בזה בקשר של גורל חיים" (ע"א 6434/00 דנינו נ' מנע (3) 683 (14/3/2002); ע"א 235/72 בירנבאום נ' עזבון לוי (1) 645, (8/3/1973); 4178/04 פלוני נ' ביה"ד הרבני הגדול לערעורים (1) 235, (13/12/2006)).

9. שאלת קיומם של תנאים אלה מן הראוי שתיבחן על פי קריטריונים סובייקטיביים. כלומר, כיצד ראו בני הזוג עצמם את מערכת היחסים ביניהם, ומבלי לחפש קריטריונים נוקשים למונחים "חיי משפחה" וכן "ניהול בית משותף" (ראו: ע"א 107/87 אלון נ' מנדלסון (1) 431, (27/4/1989)).

10. משהוגדרה מערכת היחסים בין בני הזוג כ-"ידועים בציבור", הנטל הרובץ על ידוע בציבור הטוען לזכות לשיתוף בנכסי בן זוגו, הוא כבד יותר מן הנטל הרובץ בנסיבות דומות על בן זוג נשוי משכך, על בן הזוג הטוען לשיתוף מוטל נטל ראיתי מוגבר ועליו להוכיח כוונת שיתוף מיוחדת. (ע"א 4385/91 סלם נ' כרמי, 337, בעמוד 348).

"נטל ההוכחה בדבר קיומם של מאפיינים אלה מוטל על הטוען למעמד של ידוע בציבור" (ע"א 714/88 שנצר נ' רבלין מה(2), 89). במסגרתו עליו לשכנע את בית המשפט כי 'חיי המשפחה במשק בית משותף' שהתקיימו בינו לבין בן זוג/ זוגתו לא התקיימו מתוך צורך אישי, נוחות, כדאיות כספית או סידור ענייני אלא כפועל יוצא טבעי מחיי משפחה משותפים כנהוג וכמקובל בין בעל ואשה הדבקים אחד בשני בקשר של גורל חיים - כלשון ביהמ"ש בפרשת דנינו נ' מנע, (שם) מתוך ע"א 621/69. נסיס נ' יוסטר, כד(1) 617.

חיי משפחה:

11. הצדדים שבפני הכירו בשנת 1994 במהלך קורס צלילה.

12. לטענת התובע, הצדדים ניהלו מערכת יחסים אינטימית לאחר גירושיה של הנתבעת. הם התגוררו יחד החל משנת 1997, טיילו בעולם, משפחתו הכירה את הנתבעת באופן אישי והיא נעזרה בהם בעניינים שונים. התובע טיפל במכוניתה באום אל פאחם והיא אף הייתה מוכרת כבת זוגו, "בת משפחה" (ס' 10 לכתב תשובה). כן הוסיף, כי היא אף ליוותה אותו לבדיקות רפואיות. כך העיד בהקשר זה:

ש: האם ... הייתה אי פעם ב.....?

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

08 אוגוסט 2020

בפני: כב' השופטת הדס גולדקורן

ת: הרבה פעמים, היא הגיעה לרו"ח, היא צריכה להגיע למוסך כשיש תקלה והלכה לבן הדוד שלי, 20 שנה טיפלו לה באוטו, לשוק, לבשר והייתה קונה שם בזול.
(עמ' 26 ש' 9-12)

ש: האם היא הגיעה אי פעם לאירוע של משפחתך?

ת: היא הוזמנה ולא באה.

ש: למה לא הגיעה?

ת: היא לא יכולה לעמוד ב- 4 עיניים מול אשתי או פרודתי, היא גנבה לה את הבעל ואני גנבתי לבעלה את עינת.
(עמ' 26 ש' 15-20).

13. התובע צירף לתצהיר תמונות משותפות של הצדדים ממועדים שונים (נספחים מ/6(1) עד מ/6(7)) וכן התכתבויות שנערכו בינו לבין הנתבעת, אשר מהן ללמוד, לשיטתו, ניתן ללמוד כיצד הנתבעת ראתה את הקשר ביניהם. כך לדוגמא כתבה לו: "נראה לי שהם כבר יודעים מאני... אמרתי לו שאתה בעלי" (נספח מ3 לתצהיר).

14. הנתבעת טוענת כי הצדדים אינם ידועים בציבור. התובע נשוי וחי עם אשתו וילדיהם המשותפים ב..., כאשר הוא הסתיר עובדה זו בכתב התביעה.
הצדדים לא חיו יחד מעולם. התובע המשיך להתגורר בביתו באום אל פאחם. ביקוריו בביתה ותחביב הצלילה המשותפת, אין בהם כדי להוות מגורים משותפים.

הטענה בדבר היותו של התובע נשוי:

15. בכתב התביעה לא נמצאה טענה בדבר היותו של התובע נשוי ולו חמישה ילדים. בכתב התביעה המתוקן התייחס התובע לעניין זה בצורה תמציתית ביותר: "התובע והנתבעת הכירו, כאשר הנתבעת הייתה נשואה וכן גם התובע (ואב לילדים)" (ס' 4).

16. לאחר שהנתבעת התייחסה ארוכות לסוגיה זו במסגרת כתב הגנתה, טען התובע בכתב התשובה כי בדיון שהתקיים ביום 19.6.16 הוא הצהיר אודות יחסיו עם פרודתו. כמו כן, הוא בחר להתייחס ליחסים בינו ובין פרודתו בקצרה, מאחר ואין זו סוגיה מרכזית בבירור התביעה ואף עניין זה לא היווה בעיה לנתבעת במשך חייהם המשותפים. טענותיה של הנתבעת בהקשר זה פוגעות בכבוד משפחתו.

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

08 אוגוסט 2020

בפני: כב' השופטת הדס גולדקורן

17. התובע הוסיף וטען, כי בעת שהקשר בין הצדדים התהדק, הוא החליט להתגרש מאשתו, אשר סירבה. לאחר התערבות של בני המשפחה הושגה הסכמה לפיה הוא יכבד את רצונה שלא להתגרש, על מנת שלא תחשב כ"גרשה" עם ילדים. הם ערכו הסכם בעל פה "בבית משפט שדה", בנוכחות אביו של התובע, שהינו המוכתר של החמולה, יועצים, קאדי ויועץ משפטי, במסגרתו הוסכם כי הבית ב.... יהיה שייך לאשתו יהיה רשאי לעשות שימוש ביחידה הצמודה לבית, שהייתה מיועדת לאורחים. עוד הוסכם, כי התובע יפרנס את הילדים ויעביר לאשתו בכל חודש סך של 2,500 ₪ "שקל ישן" (עמ' 19 ש' 2). "סיכמנו לאחר שפרודתי או אשתי על הנייר לא הסכימה לתת לי גט, אמרה אתה רוצה ללכת איתה לך איתה אבל תעזוב את הילדים והבית, זו הדרישה, ואני מצד שני כן רציתי להתגרש אבל הטענה של הקעדי היתה מכיוון שהדת לא מחייבת אותי להתחייב, אם אני רוצה להתחתן עם אחרת, אנחנו לא יכולים לחייב אותה לתת לך גט ואם אתה חושב שאתה יכול לעזוב אותה וללכת עם מישהי אחרת לך. יש לך זכויות וחובות. אתה צריך לפרנס את הילדים שלך, לוותר על החלק שלך מהמגרש ומהבית" (עמ' 17 ש' 7-2).

ובהמשך:

ש: כל הבית אליה, ואתה משלם, זכויות מוותר ובמה אתה זוכה?
ת: בכלה שלי, מצביע על הנתבעת.
ש: אם הגעתם להסדר, תפנה אותי למסמך שהונח, סך הכל אתה מספר לי על זכויות במקרקעין, בטח שאנשים מתו בדרך, אני רוצה לראות איזה שהוא מסמך, אני בטוח שאשתך מי שאחר כך הפכה לפרודתך לטענתך עשתה אסמכתא שהיא מובטחת, שאתה באמת תדאג לה, שהבית יהיה שלה בסופו של דבר, האשה הזו שצריך להבטיח אותה ויש כל כך הרבה אנשים ואתה מספר שכולם הסכימו, למה זה לא עלה על נייר?
ת: היה בהחלטה שניתנה על ידי נכבדי הכפר ובייעוץ עם העורך דין שהיה ממונה לבדוק את הפן האזרחי שאם אתם מעוניינים לכתוב אז נכתוב ונאשר בבית משפט, אבל היא אמרה אני רוצה שנכבדי הכפר יהיו ערבים שהוא יבצע, נכבדי הכפר הם מוכתרים, הסנקציה היתה לעזוב את הכפר.
ש: מי היה המוכתר הזה?
ת: אבא שלי, הוא המוכתר של החמולה. היא בת אחותו. היא לא מישהי זרה.
(עמ' 17 ש' 14-24).

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

08 אוגוסט 2020

בפני: כב' השופטת הדס גולדקורן

18. מדבריו של התובע עולה כי הוא ואשתו ערכו הסכם בעל פה, המסדיר את פרידתם. גרסה זו של התובע לא הוכחה בפניי. התובע לא זימן לעדות את אביו, שלטענתו היה יו"ר בית משפט השדה (עמ' 15 ש' 28) או את עורך הדין (עמ' 15 ש' 8), או את יתר המכובדים שנכחו במעמד ההסכם באותה עת והיו יכולים לתמוך בגרסתו.

19. כמו כן, התובע לא ידע לומר במדויק באיזה תאריך נפרד מאשתו. תחילה טען כי הסכם הפירוד נערך לפני כ- 24-26 שנים (עמ' 17 ש' 28), לאחר מכן העיד "אמרתי 24-26 ולפעמים כתבתי גם 20. אני מוכן להתקזז ל-10 שנים אחורה" (עמ' 25 ש' 25-26). אף אם נכונה טענתו בדבר הפרידה מאשתו, הוא עדיין נותר נשוי לה. בהקשר זה נפסק כי: "בכל אותם מקרים בהם הוכרו בני זוג כידועים בציבור, כאשר אחד מהם היה נשוי לאחר, לא התקיימו יחסים זוגיים דה-פקטו במקביל עם בן הזוג הנשוי ועם ה"ידוע בציבור" (תמ"ש 57958-01-13 ש.ק. נ' ע.א. (פורסם בנבו, 9.5.13).

20. כך אף עולה מדבריו של פרופ' שחר ליפשיץ: "עם זאת אני סבור כי התנגדות להכרה בזכויות של ידועים בציבור נשואים עשויה להתבסס לא רק על השקפת עולם דתית, מוסרנית, שמרנית אלא גם על השקפת עולם אזרחית מערבית ליברלית. עניין זה טעון הסבר: כידוע גם שיטות אזרחיות מתוקנות רואות בדרך כלל בביגמיה עברה פלילית. ודאי שיטות אזרחיות מערביות אינן מכירות בנישואים "ביגמיים" כנישואים. עברת הביגמיה אינה מצומצמת בדרך כלל למצב שבו אדם חי בעת ובעונה אחת עם כמה בני זוג והיא חלה גם כאשר אדם נישא מחדש ללא התרה ממוסדות של הנישואים הקודמים. אכן קשה לחלוק על כך שהסדר החברתי, הרצון להגן על מעמד הנישואים והצורך להבטיח את זכויותיו של בן הזוג הקודם דורשים גושפנקה של המדינה לכל התרה של קשר נישואים. לפיכך אפילו במדינות שניתן להשיג בהן גירושים ביוזמה חד צדדית, נדרשים גירושים רשמיים כתנאי להכרה רשמי בקשר זוגי נוסף. ההטבות וההכרה שמעניק המשפט הישראלי לידועים בציבור נשואים ולבני זוגם סוטות ממדיניות זו באופן מובהק" (ספרו של פרופ' שחר ליפשיץ, "הידועים בציבור", 2005 בעמודים 268-269).

21. לכך יש להוסיף, כי בתו הצעירה של התובע נולדה ביום 14.5.96 (עמ' 25 ש' 20), כשנתיים טרם הפרידה מאשתו: "הילדה נולדה לפני שנפרדתי. כשנפרדתי לגמרי בהסכם בשדה, כולם אמרו לי תיזהר יש לך ילדה בת שנתיים..." (עמ' 25 ש' 28-29). בכתב התביעה המתוקן ובתצהיר, טען כי הצדדים ניהלו משק בית משותף מאז שנת 1994 (ס' 3 ו-ס' 4), היינו כשנתיים טרם לידת בתו. לפי גרסה זו, בתו נולדה במהלך החיים המשותפים שלו ושל הנתבעת, דבר המחזק את עמדתה, לפיה התובע כלל לא נפרד

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

08 אוגוסט 2020

בפני: כב' השופטת הדס גולדקורן

מאשתו, שכן נולדה לו בת לאחר שלכאורה נפרד ממנה. בסיכומיו, שינה התובע את גרסתו וטען כי הוא והנתבעת החלו לחיות יחד בשנת 1996 (ס' 3).

22. כל האמור לעיל מעלה תהיות רבות בנוגע למהימנות גרסתו של התובע בדבר הפרידה מאשתו. לכך יש להוסיף, כי התובע יכול היה לזמן את אשתו לעדות. בחקירתו אף טען שהיא מסכימה לכך (עמ' 19 ש' 28-30), אך בפועל לא עשה זאת.

מגורים משותפים:

23. בתמ"ש 16870/00 פלונית נ' פלוני (פורסם בנבו, 14.2.05), נאמרו הדברים הבאים בקשר לרכיב "המגורים המשותפים":

"...טרחתי והארכת ברכיב 'המגורים המשותפים'. רכיב זה היווה ומהווה גם היום תנאי מוחלט, מהותי ובסיסי שבלעדיו אין להכרה במערכת יחסים בין בני זוג כיחסים של 'ידועים בציבור'. ודוק! ההקלה בדרישה הכניסה למעמד האמור, עליה עמדתי לעיל בפתח דברי, כיוונה להקלה בדרישה למקום מגורים משותף אחד וקבוע. העדרו של מקום כזה כמקום קבוע ששני בני הזוג מתגוררים בו לא שלל את האפשרות להיחשב כידועים בציבור. ואולם! אין הקלה ואין ויתור על דרישת המגורים ודי אם היא מתקיימת 'פעם אצלה' 'פעם אצלו'... יפים גם בימינו אנו, ובלבד שהגבר והאישה יגורו ויחיו יחד, בין בדירתו של הגבר בין בדירתה של האישה ואפשר גם לסירוגין בדירת הגבר ובדירת האישה. זאת ועוד כשסטתה הפסיקה מדרישת המגורים המשותפים עשתה זאת במקרים מיוחדים ור' לענין זה ע"א 749/82, מוסטון נ' וידרמן (מג' 1) 279 בעמ' 289 וגם פרשת אברהם מאיר נ' היועמ"ש (שם)".

ובהמשך: "...מסכים אני עם ב"כ הנתבע, כי הדרישה למגורים משותפים באה למנוע מצב של ביגמיה מעשית, מצב בו אדם מקיים שתי מסגרות משפחתיות האחת עם בן זוגו החוקי והאחרת עם בן הזוג הידוע/ה בציבור. הקביעה בפסיקה, כי גם אדם נשוי יכול להיחשב כידוע בציבור (ע"א 384/61, מדינת ישראל נ' פסלר טז 102). לא כיוונה אלא למצב בו ניתן לקבוע, כי אותו אדם נשוי ניתן עצמו ממערכת יחסיו עם בן זוגו החוקי וקשר גורלו עם בן זוגו הידוע בציבור. אין הכוונה לשני מוסדות מקבילים החיים ונושמים זה לצד זה".

24. כך העיד התובע בקשר למגורים משותפים עם הנתבעת:

ש: האם זה נכון שבמהלך כל השנים היית מגיע לבית של ... לכמה שעות ואחר כך היית נוסע לבית של אשתך שמה התגוררת?

ת: אני הצהרתי שהייתי מבקר באום אל פאחס, גרתי ב.... עם אשתי לפני שנפרדתי ממנה. אבל לפחות 20-21 אני חי עם עינת בבית משותף, בעסק משפחתי משותף ששנינו עבדנו בו. ומתי שצריך היה לבקר ביקרתי.

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

08 אוגוסט 2020

בפני: כב' השופטת הדס גולדקורן

(עמ' 23 ש' 5-11).

ובהמשך:

ש: אז אתה חי ביחידה השכורה?

ת: כשאני מגיע ל..... הדירה לא שכורה, זה בית של המשפחה.

ש: אתה גר היום במבנה שנתת לאשתך?

ת: כשאני מבקר ב..... אני ממשיך להגיע ליחידה שלי שבתוך הבניין הגדול.

(עמ' 26 ש' 20-23).

25. הנתבעת צירפה הסכמי שכירות של הדירות אותן שכרה במהלך השנים, עליהם

מתנוססת חתימתה בלבד (נספח ו' לתצהיר המשלים). כך העיד התובע בהקשר זה: "אני

לא הייתי חותם על הרבה דברים, גם בבנק לא חתמתי, גם לא על הבית שקנינו לא

חתמתי, הכל על שמה, היא הייתה בת הזוג שלי, יד ימיני, האמנתי בה" (עמ' 29 ש' 9-

11). בהמשך השיב כי אף לא חתם כערב על הסכמי השכירות (עמ' 29 ש' 11-12).

26. מטענות הצדדים והחומר שהובא בפניי, לא עלה בידי התובע להוכיח כי הצדדים חיו

תחת קורת גג אחת. מעדותו עולה, כי היה מגיע לבקר ב....., שם הייתה לו יחידה,

הצמודה לבית בו התגוררה אשתו והוא לא שינה את כתובתו לכתובת מגורי הנתבעת

(עמ' 24 ש' 27-28). לכך יש להוסיף, כי רופא המשפחה שלו נמצא באום פאחם (עמ' 24

ש' 24-25) ואף כיבס שם את בגדיו (עמ' 24 ש' 19-21).

27. ניכר כי התובע לא ניתק עצמו ממקום מגוריו ב..... כמו כן, אין מחלוקת כי הנתבעת לא

שהתה אצל התובע ביחידה ב..... (עמ' 26 ש' 12-14) ויש לציין כי הטענה בדבר הקשר

שלה ל..... (ביקרה אצל רו"ח המתגורר שם, הרכב שלה טופל במוסד הנמצא שם, ערכה

קניות בשוק (עמ' 25 ש' 27-28)), אין בה כדי ללמד כי הצדדים התגוררו תחת קורת גג

אחת.

עדותם של העדים מטעם התובע:

28. התובע זימן לעדות חמישה עדים, לצורך עדות אודות מערכת היחסים ששררה בין

הצדדים.

- מר מכיר את התובע דרך הנתבעת, אותה פגש בכניסה לקונסוליה המצרית (עמ' 76 ש' 14-17)

ואז החל לעבוד במועדון הצלילה "....." בהוצאת ויזות ללקוחות.

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

08 אוגוסט 2020

בפני: כב' השופטת הדס גולדקורן

מעדותו עלו סתירות וחוסר עקביות. כך בסעיף 5 לתצהירו, הצהיר כי במסגרת שיחות שניהל עם הנתבעת, היא הזמינה אותו לפגישה יחד עם בעלה (התובע). כאשר נשאל אודות הצהרה זו, השיב: "זה לפני שנים רבות, אני לא זוכר שכינתה אותו את בעלה או לא בעלה" (עמ' 76 ש' 24). בסעיף 17 לתצהיר, הצהיר כי היה מגיע לביתם של הצדדים והיה מבחין בכלבות נובחות בחצר. כשנשאל איך נראות הכלבות, השיב: "תאמין לי מה אכלתי אתמול בבוקר, לא יודע...." (עמ' 80 ש' 19-21).

בנוסף, כאשר נשאל כמה פעמים ישן התובע בבית ב...., השיב: "אני יודע שהיה מנותק מ...." (עמ' 81 ש' 3) ובהמשך, כאשר נשאל האם הוא יודע אם התובע היה ישן בבית ב.... תשובתו הייתה "לא נכנסתי לזה ולא עניין אותי לדעת" (עמ' 81 ש' 9).

- **מר** מכיר את הצדדים משנת 1997, עת התובע הצטרף לקורס מדריכי צלילה. העד העיד כי היה פעם אחת בארוחת ערב אצל הצדדים (עמ' 84 ש' 2), הוא אינו ידע כמה זמן הצדדים נמצאים במערכת יחסים, אינו ידע איך נראה הבית, באיזה עיר התגוררו הצדדים, ועל אופן התנהלותם (עמ' 84 ש' 23-30). הדבר היחיד שידע לענות עליו, היה כי התובע נשוי לאשה אחרת (עמ' 85 ש' 11).

- **מר** מהנדס במקצועו, הכיר את התובע דרך חבר משותף. מדבריו של העד עולה, כי העניק ייעוץ בנוגע לדירה ב...., שלטענת התובע רכשו הצדדים יחד (עמ' 86 ש' 1). העד טען כי שלח הצעת עבודה לנתבעת באמצעות המייל, אך לא הייתה לו ראייה לכך (עמ' 86 ש' 24-27).

- **מר** הצהיר כי היכרותו עם הצדדים הייתה בתחילת 2002, עת התעניין בקורס צלילה. מדבריו בחקירה עלה, כי ביקר את הצדדים מספר פעמים (עמ' 88 ש' 13). כאשר נשאל מדוע התובע היה צריך לגור ביחידת דיור ב...., השיב: "היה לו קשר עם הילדים שלו, הוא היה מגיע לשם, הוא גם היה עובד איתם אני יודע ושוב אין לי מושג מה הסיבות שהוא הלך לישון שם, אני מניח" (עמ' 89 ש' 13-15). בהמשך העיד: "אני יודע שלרוב הוא התגורר עם" (עמ' 89 ש' 31).

- **מר** אחיו של התובע. העד העיד, כי התובע "היה נשוי לשתיים, אשתו ב.... ואשתו בחדרה...." (עמ' 93 ש' 2-3). כנשאל האם הצדדים היו זוג, השיב: "ראיתי אותם בחדר אחד, אני לא מבין מה הם עושים בתוך החדר. אם היינו בצלילות והם היו במיטה אחת אני לא יודע מה הם עשו בלילה" (עמ' 94 ש' 8-9). בהמשך, כנשאל, מתי התובע הפך את היחידה הצמודה לבית ב.... לראויה למגורים, השיב: "...לפני בערך 8 שנים" (עמ' 97 ש' 18-19), דהיינו ב-2011 (שכן החקירה

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

08 אוגוסט 2020

בפני: כב' השופטת הדס גולדקורן

1 התקיימה בשנת 2019). בהמשך, כאשר נשאל איפה היה ישן התובע לפני שנת 2011, השיב:
2 "לפעמים אצל אמא שלי. לפעמים אצלי בבית" (עמ' 97 ש' 22-23), "הוא היה ישן אצל אחיות
3 שלי, אצל אמא. יש עוד חדר אצל אמא שהיה ישן. אצל השכנים, כל יכולה לקבל אותו"
4 (עמ' 97 ש' 30-31).
5 מדברים אלו של העד עולה השאלה מדוע לא שהה אצל הנתבעת בטרם נבנתה יחידת הדיור
6 באום אל פאחם. דברים אלו אף אינם מתיישבים עם טענת התובע, לפיה הוא והנתבעת
7 התגוררו יחד משנת 1996.

8
9 29. רוב העדים שזומנו לעדות (מלבד אחיו של התובע), פגשו בצדדים בנקודות זמן ספציפיות
10 לאורך השנים הנטענות ולא מצאתי כי יש בעדותם כדי לחזק את גרסתו של התובע.

11
12 30. התובע ביקש להוכיח את טענותיו בדבר מערכת היחסים ששררה בין הצדדים באמצעות
13 עדיו, כמי שהנטל מוטל עליו. הנתבעת אמנם לא זימנה עדים מטעמה, אך למותר לציין, כי
14 עדותה לא תמכה בגרסתו של התובע, ומכל מקום, התובע אינו יכול להיבנות מעדויות העדים
15 כדי להטות את כף המאזניים לכיוון גרסתו שלו.

16
17
18 31. מהמפורט לעיל אני למדה כי אכן הצדדים היו בקשר במשך תקופה ארוכה, אולם איני סבורה
19 כי מערכת היחסים עלתה לכדי אחדות ושותפות גורל. התובע ביסס את טענותיו לשיתוף, תוך
20 שהוא מסתמך בעיקר על עדותם של העדים, על תמונות שהציג בהן נראים הצדדים יחד ומסורונים
21 של הנתבעת אליו. כל אלו, לא הביאו להרמת נטל הראייה המוגבר החל עליו להוכחת היותם של
22 הצדדים "ידועים בציבור".

משק בית משותף:

23
24
25
26
27
28
29
30 32. מהראיות שהונחו בפניי לא שוכנעתי כי הקשר שנוצר בין הצדדים התאפיין בניהול כלכלי
31 של יחידה משפחתית משותפת כפועל יוצא של חיי משפחה משותפים, כנהוג וכמקובל בין בעל
32 ואשה.

33
34 חשבון הבנק של הנתבעת:

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

08 אוגוסט 2020

בפני: כב' השופטת הדס גולדקורן

33. אין חולק כי בבעלות הנתבעת חשבון בנק, אשר שני הצדדים הפקידו בו כספים לאורך השנים. כמו כן, אין חולק כי הנתבע לא היה רשום כשותף בחשבון, לא היה לו ייפוי כוח בחשבון ואף לא כרטיסי אשראי ואף לא פנקסי שיקים (עמ' 31 ש' 24-27).

34. התובע טען כי הוא נקלע למשבר כלכלי בעבודתו כקבלן לעבודות חשמל בעסק "... והוא הוכרז כ"מוגבל באמצעים". משכך, נמנעה ממנו האפשרות לנהל חשבון בנק על שמו ולכן הנתבעת הציעה לו להיות שותף בחשבונה. כך העיד בהקשר זה: **"... היה לי חשבון בנק שהוגבל ובת זוגי הציעה את עזרתה שזה מקובל ומאז אותו חשבון בנק הוא משותף שלנו"** (עמ' 47 ש' 7-8).

כן הוסיף, כי מעבר לעבודתו כקבלן חשמל, הצדדים ניהלו עסק משותף, הנקרא "...", שכל הכנסותיו לאורך השנים הופקדו לחשבון הבנק המשותף. לשיטתו, בין השנים 2013-2015, הפקיד בחשבון זה מעל למיליון שקלים, כ-50,000 ₪ בחודש. מסכומים אלו שולמו הוצאות מחייתם של הצדדים, תשלומים עבור הטלפונים שלו ושל בני משפחתו, ביטוחים וטיולים משותפים (התובע צירף אישור על הפקדת כספים לחשבון הנתבעת (נספח ב' לכתב תביעה המתקין)). כמו כן, בין הצדדים לא נעשתה מעולם הפרדה או התחשבנות. הנתבעת ניהלה את החשבון המשותף, הייתה אחראית על ביצוע תשלומים שונים מול רשויות המס, ביטוחים וכו'.

35. הנתבעת טענה, כי התובע ניצל את העזרה שהעניקה לו עת היה "מוגבל באמצעים". היא אפשרה לו לעשות שימוש בחשבונה, מאחר ולא יכול היה לפתוח חשבון בנק על שמו, כאשר כל הכספים שהופקדו לחשבון זה הועברו לידיו ולידי אשתו. כך העידה בהקשר זה: **"אני רציתי לעזור לך, אתה היית במצוקה, בתקופה הזאת אתה כבר היית אחרי הקריסה הכלכלית שבה איבדת את הכל ופנית אלי ואמרת שאתה... אתה עזרת לי בתקופה מסוימת כשאני נזקקתי לאיזה שהיא עזרה כלכלית כי הייתי בתקופה של מצוקה כלכלית כתוצאה מהליך הגירושין והחוסר יציבות שנגרם לי באותה תקופה ואתה כחבר באת ועזרת לי ואני כחברה רציתי להחזיר טובה... , לא היתה לי שום כוונה מעבר לעזור לך ולעלות על דרך המלך ולהתפרנס, אמרת לי שחשבון הבנק שלך מוגבל אז נעניתי ועזרתי"** (עמ' 112 ש' 1-8). ובהמשך: **"זה שעבדת דרכו זה לא אומר שהחשבון שלך או שלנו. אתה פשוט השתמשת בחשבון שלי, וניצלת את זה ואתה מציג את הדברים כמשהו שהוא לא מתוך נוחות. השתמשת בחשבון מתוך נוחות"** (עמ' 123 ש' 1-5).

36. התובע נחקר אודות העברות בנקאיות שבוצעו מחשבון הנתבעת לחשבונה של אשתו. כך למשל, נשאל אודות העברה מיום 18.3.10 בסך של 150,000 ₪, העברה מיום 13.6.10 בסך של 50,000 ₪ (4/), העברה מיום 28.6.10 בסך של 50,000 ₪ (5/), העברה מיום 16.8.10 על סך של 15,000 ₪

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

08 אוגוסט 2020

בפני: כב' השופטת הדס גולדקורן

- 1 25,000 ₪ (נ/6), העברה מיום 3.8.10 על סך של 20,000 ₪ (נ/7), העברה מיום 4.10.10 על סך של 25,000 ₪
2 2,000 ₪ (נ/8), העברה מיום 18.11.10 על סך של 2,000 ₪ (נ/9).
- 3
- 4 הוא השיב כי כספים אלו הינם כספי משכורת של ילדיו ושלושת אחייניו, שעבדו עמו ב".....":
- 5
- 6 **ש: 18/3/2010 – אתה טוען שבתאריך זה הרוויחו הילדים שלך משכורת, הם לא**
7 **הבעלים של העסק נכון?**
- 8 ת: הם עבדו בעסק וקיבלו מה שקיבלו ושילמו מיסים ויש להם תלושים. הם עבדו איתי.
9 זה לא רק הבנים שלי.
- 10 **ש: אתה מספר שבמרץ 2010 הבנים שלך הרוויחו 150 אלף ₪ נטו לכיס?**
11 ת: בשנה אחת?
- 12 **ש: לא, בחודש מרץ 2010.**
- 13 ת: הפרויקט עובד בצורה כזאת, אנחנו מבצעים עבודה, מגישים חשבונות, החשבונות
14 מגישה גב' הנתבעת, מוציאה חשבוניות, מקבלת העברות בכסף ורואים את זה.
15 **ש: חוזר על השאלה.**
- 16 ת: תן לי לסיים, אנחנו מבצעים עבודות, מגישים חשבונות שהיא עושה את כל העבודה
17 הזאת, מקבלת כספים, בודקת עם רו"ח כמה מגיע לכל אחד, מאחדת את הכסף
18 ומעבירה לחשבון אמא שלהם.
- 19 **ש: זאת אומרת לטענתך כל המידע נמצא אצל הרו"ח?**
20 ת: בוודאי. אתה יכול לגשת.
- 21 **ש: בחודש מאי 2010 הרוויחו הילדים שלך 50 אלף ₪ נטו?**
22 ת: עוד פעם אני נותן לך תשובה, שמה זה כסף של הילדים שהיה נמצא אצלי בנאמנות,
23 אני האבא של הילדים, הם היו עובדים וברגע שהייתי מקבל כספים הייתי רואה כמה
24 מגיע להם ומעבירים להם, יש גם 3 אחיינים שעבדו.
- 25 **ש: גם לשלושה האחיינים אתה מעביר לחשבון של אשתך?**
26 ת: כן.
- 27 **ש: סה"כ לקחתי מה- 18/3 עד 4/10 שנת 2010, 360,000 ₪ נטו ישירות לאשתך.**
28 ת: כמה שנים זה?
- 29 **ש: זה כמה חודשים, מאמצע מרץ עד תחילת אוקטובר.**
- 30 ת: כן, אבל כמה שנים עבודה? כמה שנים עבדו הילדים שלי?
- 31 **ש: 360 אלף ₪ בערכי נטו.**
- 32 ת: כן, מרוויחים, למה לא? אתה טוען שזה כסף שלה?
- 33 (עמ' 44-45 ש' 21-30, 17-1).

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

08 אוגוסט 2020

בפני: כב' השופטת הדס גולדקורן

37. כאשר נשאל מדוע העביר את כספי המשכורת של ילדיו לחשבון הבנק של אשתו, השיב כי לילדים אין חשבון בנק וציין כי בנו הבכור היה באותה עת בן 26 (עמ' 41 ש' 10, 16). בהמשך אמר: "עד היום אמא שלהם היא הקופה שלהם" (עמ' 41 ש' 27).

38. האמור לעיל מחזק את המסקנה כי התובע לא ניתק את חייו מאשתו. אף אם נכונה טענתו כי הכספים שהועברו לחשבון הבנק שלה, הינם כספי משכורת השייכים לילדיו, הוא לא תמך טענותיו באסמכתאות ולא הוכיח כי ילדיו קיבלו בפועל את הכספים ואף לא הומצאו תלושי שכר, חרף אמירותיו בחקירה "אם זה לא היה כסף שלהם היא לא הייתה מעבירה להם, לא מחלקים כסף ככה. יש תלושי עבודה". ובהמשך כאשר נשאל האם ילדיו הצעירים מרוויחים יותר ממנו, בשים לב לכך שהוא הבעלים של העסק, השיב: "יכול להיות. לילדים שלי יש תלושי עבודה, תיגש תביא אותם" (עמ' 52 ש' 18).

39. הנתבעת צירפה את ספחי פנקסי ההמחאות (נספח ה' לתצהיר), מהם ניתן ללמוד, לטענתה, עבור מי מהצדדים שולמה ההמחאה, דבר אשר יש בו לחזק את המסקנה כי הצדדים התנהלו בנפרד. כך השיב התובע כאשר נשאל האם הוא מאשר כי על כל העברה שבוצעה מפנקס ההמחאות, נכתב למי היא שייכת בפועל: "נכון, זה אומר שחשבון בנק היה משותף וגם הוציא עבורה ועבורי" (עמ' 46 ש' 20).

40. הנתבעת ערכה טבלאות בשנים 2007-2016, בהן מפורטות ההוצאות של כל אחד מהצדדים (נספח ב' לתצהיר). התובע לא סתר ולא הצליח להפריך את המידע המופיע בטבלאות. כאשר נשאל על כך בחקירה, השיב: "מישהו ישב על המחשב והדפיס מה שנוח לו, אין שום אסמכתא שאומרת שהמסמך הזה נכון וחוקי ובאמת ככה היה, אין לה אליבי בכלל" (עמ' 45 ש' 23-24).

כך השיבה הנתבעת לשאלות התובע בהקשר זה:

ש: ניקח חודש, בחודש הזה הוצאתי כסף, את הוצאת כסף, אני הבאתי כסף ואת הבאת.

איך התחשבנו? כל חודש, כל שנה? איך?

ת: לצערי לא ישבנו כי הייתה לך נטייה להגיד תשלמי את זה ואת זה ואני אכניס את הכסף, אני צריך לקבל שיק מזה וכו', וכשהייתה מתבצעת העברה או הפקדה של שיק עבורך היית אומר תוציאי לי כך וכך על חשבון השיק הזה והייתי מוציאה לך.

ש: זו לא השאלה. אנחנו צריכים לעשות חשבון, כל שבוע, כל חודש?

ת: לא היה משהו קבוע, היה בעיקר הדרישה שלך לכסף.

ש: אז לא היינו יושבים ועורכים חשבון?

ת: אתה לא היית בעניין של לעשות חשבון אלא בעניין של להשתמש בכסף כמה שאתה צריך. ניסיתי לנהל מעקב אחרי ההוצאות, זה לא היה פשוט. הדרישות שלך היו תמידיות.

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

08 אוגוסט 2020

בפני: כב' השופטת הדס גולדקורן

- ש: **אז לא ערכנו חשבון בינינו?**
- ת: לא ערכנו חשבון במועדים קבועים אלא ניסיתי לבצע מעקב ולהישאר בתוך המסגרת. את ההוצאות שלי הגבלתי ליכולות הכלכליות שלי בהתאם למשכורת שלי. אתה חיית באיזה עולם כלכלי אחר.
- (עמ' 119 ש' 31-21)
41. אין בתשובות אלו של הנתבעת כדי להוכיח כי חשבון הבנק היה משותף ושימש את שני הצדדים. לטענת התובע, הנתבעת אישרה בחקירתה כי לא הייתה כל התחשבנות בין הצדדים (עמ' 12 לסיכומים). אין בידי לקבל טענה זו. התובע לא הציג כל אסמכתא אשר יש בה לסתור את הטבלאות שערכה הנתבעת במהלך השנים, והוא נסמך רק על דבריה של הנתבעת בחקירה.
- הפעלת חזקת השיתוף ומימושה מחייבת כאמור הנחת תשתית עובדתית כלשהי, אשר ממנה עולה כי בנסיבות המקרה חזקה על הצדדים שהתכוונו לקיים משטר של שיתוף דה-פקטו בנכסיהם. עריכת הטבלאות על ידי הנתבעת, מלמדת על התנהלותם של הצדדים ומכך אני מסיקה כי הנתבעת לא ראתה את הצדדים כשותפים מבחינה כלכלית. חרף העובדה שהכספים הופקדו לחשבונה, בין הצדדים הייתה התחשבנות בגין כל הוצאה שהוצאה על ידי כל אחד מהם.
- מועדון צלילה ".....":
42. התובע טען כי הצדדים ניהלו עסק משותף, מועדון צלילה "מ....." (להלן: **"העסק"**), ובהמשך החליטו לשכור נכס שיהווה קורת גג עבורם וישמש ככתובתו הרשמית של העסק. כך העידה הנתבעת בהקשר זה: **"הבית שלי היווה כתובת רשמית של מועדון הצלילה שפעל בסיני בעיקר שזאת הייתה הפעילות שלך"** (עמ' 109 ש' 5-6). הנתבעת שימשה כמנהלת אדמיניסטרטיבית ומשווקת של העסק והתובע שימש כמנהל מקצועי ומדריך בשטח. העסק רשום על שמו של התובע בלבד, היות והוא מדריך צלילה מוסמך. כן הוסיף, כי העסק היה רווחי והכנסותיו הופקדו לחשבון הבנק של הנתבעת.
43. התובע צירף דרישות תשלום שונות, בהן מופיע שמו של העסק ושמה של הנתבעת (נספח מ'2 לתצהיר). כך נשאלה לגבי דרישת תשלום לחברת "נביעות": **"המים המינרליים כפי שאתה רואה מופיע על, הוספנו כדי שתוכל לקחת ולהזדכות על החשבונית הזו"** (עמ' 123 ש' 10). בהמשך נשאלה אודות דרישת התשלום עבור שירותי אינטרנט: **"לכבוד ... שירותי צלילה, לידי, כדי שבדואר יגיע אליי"** (עמ' 143 ש' 17). על דרישת תשלום לחברת הכבלים "יס", השיבה: **"אתה לא שילמת, אני שילמתי, אתה השתמשת בחשבונית כדי להזדכות"** (עמ' 124 ש' 13).

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

08 אוגוסט 2020

בפני: כב' השופטת הדס גולדקורן

44. הנתבעת טענה כי ההחלטה להקים את העסק הייתה של התובע בלבד. היא רצתה לעזור לו להתפרנס והוסיפה את שם עסקו לשמה בחשבון הבנק, חתמה לשם כך על מסמכי שיפוי לבנק. כל זאת רק כדי שתוכל להפקיד לחשבונה שיקים שנרשמו לטובת העסק. כמו כן, אין כל מניעה שאין לו רישיון מדריך צלילה יירשם כבעל עסק, כך שרישום העסק על שמו של התובע בלבד מחזק את הטענה כי העסק היה שלו. כל ההחלטות הניהוליות התקבלו על ידו והיא פעלה רק כזרוע המבצעת וטיפולא בפן האדמיניסטרטיבי. היא מעולם לא התפרנסה מהעסק, והכספים אשר התקבלו ממנו הועברו לידי התובע. כך העידה בחקירתה:

ש: את אמרת שעבדת ב.... כי התאים לך כי זה צלילה וזה, אני רוצה להיות איתו אז אעשה הכל בשבילו, אבל הוא גמר לצלול את אמרת לפני שעה, איפה הצלילה וההנאה שלך בתוך זה?

ת: לא היתה לי שום הנאה בתוך העניין הזה, זה היה עינאי בשבילי, ביקשתי ממך אין ספור פעמים שתמצא משהו שיעשה את הדבר הזה אבל אתה סירבת כי אתה לא רוצה לקחת משהו ולשלם כסף, מצאת פראיירית. אתה כפית עלי לעשות את העבודה הזו, היית מגיע אלי, אתה לא עוזב עד שאני עושה את זה, הייתי צריכה לשבת שעות על גבי שעות כשיש לי עבודה אחרת שאני מתפרנסת ממנה.

(עמ' 136 ש' 14-25)

45. בפסיקה נקבע כי פרמטר נוסף שיכול להצביע על כוונת שיתוף, הוא מידת השיתוף בהשגת מקורות הפרנסה וההכנסה, כגון ניהול עסק משותף, מיזם משותף וכד' (עמ"ש (ת"א) 2219-06-12 ר. ב. ח נ' ק. ג (6.3.14), פורסם בנבו), (ראו: בע"מ 4589/05 פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו, 21.11.05); תמ"ש (טב') 234-01-11 ס.ע. נ' נ.א. (פורסם בנבו, 16.8.13) תמ"ש (ב"ש) 30341-04-10 פ.ש. נ' א.א. (פורסם בנבו, 23.12.13), וכן עמ"ש (ת"א) 2219-06-12 ר.ב.ח. נ' ק.ג. (פורסם בנבו, 6.3.14)).

46. מהנתונים שבפניי, ספק אם הוכח כי הצדדים אכן היו שותפים במועדון הצלילה. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שלנתבעת היה חלק ניכר בתפקוד השוטף של העסק, בהיותה מנהלת המכירות ואחראית על הפן האדמיניסטרטיבי. מבלי לקבוע מסמרות בעניין סוגיית השותפות בעסק, ונוכח כל המפורט לעיל, לא עלה בידי התובע להוכיח כי ההכנסות מהעסק שימשו את הצדדים לצרכים משותפים. אמנם אין מחלוקת כי הרווחים הופקדו לחשבונה של

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

08 אוגוסט 2020

בפני: כב' השופטת הדס גולדקורן

הנתבעת, אך לא הוכח כי הכספים היוו מקור פרנסה לצדדים ושימשו בפועל להוצאות משותפות.

47. נוכח כל האמור, לאחר שבחנתי את מכלול העדויות והראיות שהוגשו לתיק, שוכנעתי כי התובע לא עמד בנטל המוגבר להוכיח כי הצדדים הינם "ידועים בציבור".

48. כמו כן, מצאתי לנכון לציין את העובדה שהתובע לא ביקש לבצע איזון משאבים ברכוש שצברו הצדדים יחד (ראו ס' 37 לכתב התביעה המתוקן), אלא ביקש מחצית מהרכוש והזכויות שנצברו, לנתבעת בלבד. טענה זו כשלעצמה מעידה על חוסר תום לב בדרך הגשת התביעה, בבחינת 'מה ששלי שלי ומה ששלך שלני'.

הדירה ב.....:

49. משדחיתי את טענותיו של התובע בנוגע לקיומו של שיתוף כללי, יש לבחון את טענתו בנוגע לשיתוף ספציפי בדירה ב..... מאחר שמדובר בנכס שנרשם על שם הנתבעת, הרי שהנטל המוטל על התובע הינו מוגבר.

50. התובע טוען כי הצדדים רכשו מכספיהם המשותפים דירה ברחוב ה..... ב..... (להלן: "הדירה"), על מנת שתשמש אותם למגורים וככתובת העסק המשותף.

51. הנתבעת טענה, כי הדירה נרכשה ביום 27.5.15, תמורת סך של 1,300,000 ש"ח, ממקורות מימון אישיים שלה בלבד. ביום 30.10.14 היא מכרה לאחותה את חלקה בבית שהורשה להן אמן המנוחה, בתמורה לסך של 620,000 ₪ (הסכם המכר צורף כנספח ו' לתצהיר). את יתרת סכום הרכישה בסך של 780,000 ₪ (אסמכתאות המעידות על ההעברה צורפו כנספח ט' לתצהיר) קיבלה הנתבעת מאביה ובת זוגו, זאת מאחר והמוכרים סירבו לשתף פעולה עם נטילת משכנתא.

לאחר הרכישה והעברת הדירה על שמה, נטלה הנתבעת משכנתא בסך של 780,000 ₪, כאשר סכום זה שולם ישירות לאביה. בכך השיבה לו את הכספים שנתן לה. החזירי המשכנתא שנטלה משולמים על ידיה בלבד (אסמכתאות בגין נטילת המשכנתא כנספח ט' לתצהיר). הנתבעת הוסיפה וטענה, כי לתובע לא היה כל חלק ברכישת הדירה, הוא לא היה שותף במשא ותמן ולא נפגש עם מי מעורכי הדין.

כך העיד התובע בהקשר זה:

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

08 אוגוסט 2020

בפני: כב' השופטת הדס גולדקורן

- 1 ש: לגבי ה.... שאותו רכשה ... -
- 2 ת: שרכשנו אני ו....
- 3 ש: האם ראית שצירפתי הסכם מכר שבו מוכרת לה אחותה בית אחר בתמורה
- 4 ל620,000 ₪?
- 5 ת: אני יודע את הסיפור, לצערי עכשיו היא גם לא מדברת עם אחותה בגלל זה.
- 6 ש: כמה עלה הבית באולגה?
- 7 ת: מיליון מאתיים ומשהו. היו שם גם מיסים לשלם. לא יודע בדיוק.
- 8 ש: אז 620 בהתאם להסכם המכר של האחות, נכון?
- 9 ת: כן. אני לא יודע כמה היא קיבלה מאחותה אבל אני יודע שהיא מכרה לה את החלק
- 10 שלה בירושה.
- 11 (עמ' 55 ש' 11-28).
- 12
- 13 בהמשך העיד כי, יתרת הסכום ששולם על ידי אבי הנתבעת ובת זוגו (סך של 780,000 ₪) הינם
- 14 כספים משותפים של הצדדים, אשר אותם הבריחה הנתבעת:
- 15
- 16 ש: למעשה, כל ה-780,000 האלה, שהיו זמן קצר אצל הנתבעת, נלקחה משכנתא
- 17 והמשכנתא הזאתי, שאין לך בה שום חלק ולא החזרת עליה שקל עד היום, משולמת
- 18 אך ורק על ידי ... עד היום?
- 19 ת: הכסף ש... קנתה בו את הבית זה כסף שלנו משותף, זה דולרים שהיו אצל אבא שלה
- 20 והוא נתן לה שיק, אגיד לך למה. כי בדיוק בתקופה הזו התחיל הסיפור של חקירת
- 21 מס הכנסה והיא הבריחה את הכסף.
- 22 ש: אתה טוען שהכסף נמצא אצל אביה?
- 23 ת: כן.
- 24 ש: ו-780,000 השקלים האלה שהיא לקחה משכנתא חזרו לאביה?
- 25 ת: הכסף שאביה העביר זה הכסף שלנו במזומן שהגברת הוציא בכרטיס האשראי
- 26 מהכספומט לאורך השנים, החליפה לדולרים ושמה אצלו. כשבאנו לקנות את הבית,
- 27 היה חשש לשאלה מאיפה בא הכסף הזה. אז היא העבירה את הכסף לאבא שלה,
- 28 וכאילו אבא שלה העביר את הכסף. ואת הדבר הזה אני יודע.
- 29 (עמ' 56 ש' 6-18).
- 30
- 31 52. התובע טען כי לא ניתן להסיק מהסכם המכירה בין הנתבעת לאחותה שכספי התמורה
- 32 שהתקבלו שימשו לקניית הדירה ב...., בהתחשב בעובדה שהחווה ביניהן נערך ביום 30.10.14,
- 33 בעוד הסכם רכישת הדירה ב... נחתם ביום 8.9.15, בחלוף כשנה. כמו כן, התובע הציג מסמכים
- 34 מחשבון הבנק, מהם עולה כי הפקיד בחשבון למעלה מ-3.5 מיליון שקלים. לבסוף טען, כי

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

08 אוגוסט 2020

בפני: כב' השופטת הדס גולדקורן

הנתבעת נמנעה מלזמן את אביה ובת זוגו להעיד אודות הכספים שלטענתה העבירו לה והדבר פועל כנגדה.

53. הנטל להוכיח כוונת שיתוף בדירה ב.... מוטל על התובע. הוא לא המציא כל אסמכתא אשר יש בה להעיד כי רכישת הדירה בוצעה מתוך כספים משותפים של הצדדים, לא זימן לעדות את המוכרים או כל אדם אחר שיכול היה להעיד על ביצוע העסקה והוא אף לא חתום על הסכם הרכישה. בנסיבות אלו, לא עמד התובע בנטל המוטל עליו להוכיח כוונת שיתוף ספציפית בדירה ועל כן אני דוחה את טענותיו בהקשר זה.

54. לסיום, מצאתי שיש להתייחס לעובדת אי גילוי המסמכים מטעמו של התובע. ביום 10.4.18 הגישה הנתבעת בקשה למתן צו גילוי מסמכים וכן להורות לתובע להשיב על שאלון. ביום 9.5.18 נעתרתי לבקשה. התובע לא המציא את המסמכים שהתבקשו, ביניהם: דוחות מטעם רו"ח שטיפל בעסקיו של התובע, דוחות רווח והפסד, דוחות ביטוח לאומי, הצהרות הון, כל חומר המצוי בידי רוה"ח באשר לעסקיו, דפי החשבון או חשבונות שהוא מנהל על שמו, תלושי שכר השייכים לעסק "... וכיוצא באלה. התובע טען בסיכומיו כי המסמכים שנתבקשו אינם מצויים בידיו, אלא בחזקת הנתבעת ובמחשב העסק שהוברח על ידה (ס' 5).

55. בעניין זה נקבע כי "... יש והדרך שבה מנהל בעל דין את עניינו בבית המשפט הנה בעלת משמעות ראייתית כאילו הייתה זו ראייה נסיבתית. כך ניתן להעניק משמעות ראייתית: לאי הבאת ראיה, לאי השמעת עד, לאי הצגת שאלות לעד..." (ראו: יעקב קדמי על הראיות (חלק שלישי) (1999) (להלן: "קדמי") בעמ' 1391).

ממשיך קדמי וקובע "... הימנעות מהבאת ראיה - במשמעות הרחבה של המושג כמוסבר לעיל - מקימה למעשה לחובתו של הנמנע חזקה שבעובדה, הנעוצה בהגיון ובניסיון החיים לפיה דין ההימנעות ודין הודאה בכך שאילו הובאה אותה ראיה הייתה פועלת לחובת הנמנע. בדרך זו ניתן למעשה משקל ראייתי לראיה שלא הובאה" (ראו: שם וכן ה"ש 192).

56. מן המקובץ עולה כי הימנעות התובע מהבאת ראיות מטעמו, חרף ההחלטה המורה על גילוי מסמכים, פועלת לחובתו, שכן לרוב טענות התובע לא נמצאו כל סימוכין בראיות אובייקטיביות. כמו כן, יש לציין כי הנתבעת המציאה את כל המסמכים שנדרשו ממנו לאורך ההליך.

הוצאות:

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

08 אוגוסט 2020

בפני: כב' השופטת הדס גולדקורן

29. הנתבעת ביקשה להורות על פסיקת הוצאות משפט בסכום גבוה, אשר ישקף את ההוצאות והנזקים שנגרמו לה, האופן בו ניהל התובע את ההליך וכן לאור העובדה כי הוא הפר באופן שיטתי את החלטות בית המשפט. התובע סירב לקיים את צו גילוי המסמכים שניתן כנגדו, והסב נזק לאופן ניהול ההליך עת פיטר את בא כוחו והחליט לנהל את ההליך לבדו.

30. אני מחייבת את התובע לשלם לנתבעת שכר טרחת עורך דין בסך כולל של 50,000 ₪ תוך 30 יום מהיום, שאם לא כן הם יישאו הפרשי הצמדה למדד וריבית כחוק החל מהיום ועד לתשלום בפועל.

המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים ותסגור התיק.

ניתן היום י"ח אב תש"פ, 08 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.

דס גולדקורן
הדס גולדקורן, שופטת